

De sollicitudine ecclesiasticorum

Vundecima. Attentio iuncta velut in differens/triplex. Totaliter interrupta actu virtute et habitu. Partialiter interrupta solo actu et virtute. Partialiter interrupta solo actu non virtute nec habitu.

Duodecima. Attentio orationis qualiscumque triplex est in oratione obligatoria sub pena peccati mortalis. Obligatoria solo consilio bone equitatis. Obligatoria solius causa societatis ut dum quod teneatur non orare vocaliter sed orante attendere.

Tredecima. Attentio orationis mixta et interrupta/triplex quodque per unam aut tres dies vel mensem ex consuetudine patet in pigrino. Per magnas moras sine renatu fortiter frequenter. Per morulas cum renatu quasi per saltum animi crebrum contra muscas cogitationum importunas.

Decimaquarta. Attentio orationis ambientis has muscas triplex. Quedam impossibilis et vana et conturbativa. Quedam difficultis nec pro tunc quodque necessaria. Quedam facilis licet importuna tamē meritoria.

Decimaquinta. Attentio quilibet promissa rum sub debito triplex. Circa verbū bona et necessaria sit ut dicatur a sevel socio. Circa verbum et sensum beneplacēs. Circa verbum sensum et deum perfecta. Etsiles fieri possunt distinctiones de affectione qui dicuntur affixio quedam.

Decimasexta. Attentio quelibet premissarum triplex. Habitualis bona dum manet in attentione ex decē annis non criminatiter interrupta. Virtualis melior dum manet in operā. Actualis optima ceteris partibus dum manet in toto homine toto corde tota anima tota mente tota virtute.

Decimaseptima. Attentio reflexa in bonum triplex. Facilis in contemplatio et spirituali que volat liberum velut celo. Difficilis in meditatio et rationali qui nimirum sum repēdo. Vagabondus inutilis in solo animali qui serpit in humo.

Decimaoctaua. Attentio reflexa in bonum triplex. Rarissima primo modo tam duratōne quam visitatōne. Rara secundo modo nec semper necessaria vel causa in vocali oratione. Quasi nulla tertio modo et sufficit quodcumque anima hierosolymitana ambulet. In simplicitate quasi vitula effraym dicitur diligere triturā. atque muscas acres cogitationū quantum valet toleret. nec ita vellet abigere per impatientiam quod sessorem su-

um spiritū sanctū deijciat.

Decimanona. Attentio reflectens se super attentionē preteritā in verbis orationis vocalis in sevel cum socio/triplex. Una que vehementer estimat verba non puluisse. Alia que istud timet velut ad virgines. Tertia que vehementius opinatur se dirisse vel alium secum quod omisisse.

Vicesima. Attentio reflexa indicās. Primo modo cōpellit ad repetitionē vel penitentiā. secus de non attentione circa sensum vel deū. Secundo modo suadet repetitionē et aliquādo cōpellit propter opportunitatē habitā. Tertio modo dissuadet repetitionē potius quodque impellat. et hoc propter innatā mentis euagatōem que non recordat faciliter eorum circa que non actu reflectitur sicut nec oportet.

Exhortatio conclusiva.

Attendite vobis igitur et attentioni vestre in orationibus debitibus. O ecclesiasti ci vos recipiue patres et fratres celestini quorum intuitu res hac agitur. Attendite cum pia sollicitudine que prauā expellat tanquam clavis clavū. Attendite ut sciatrum quisque donum dei non plus nec minus sapiens quod oportet. et hoc utrumque non poterit faciliter summarī cum prauū sit cor hominis et inscrutabile nisi sermo dei viuere et efficax assit. discretor cogitationū et intentionū cordis nostri. quod ut fiat orādus est et in ipm iactandus noster cogitatus. ut tandem verbis apostolicis concludamus. Nullus solliciti sitis. sed in omni oratione cum gratia et actione petitiones vestre innotescant apud deū. Et par dei que exuperat omnem sensum custodiat corda vestra et intelligentias vestras in christo Iesu domino nostro. Amen.

Finis

Considerationes.XII

cūsdē pro voluntib⁹ condere testamentū

Consideratio prima
Eatus ille seruus. quē cum venerit dominus et pulsaverit ianuā eius/ inuenierit vigilante. Sic vigilabat quod dicebat. Uelox est depositio tabernaculi mei. Et alter Anima mea in maiore meis semper. Quales p̄terea sunt qui morte habent in desiderio. et vitam in patientia.

Consideratio secunda

Vigilat ille seruus / qui cogitat q̄tidie
quō spū suū redeat ad dñm qui dedit illū
p̄ integrā penitentiā. Qui preterea nō ne
gligit ecclasticā sepulturā. Qui deniq̄ n̄
omitit ordiare bonoꝝ suorū abūdantiā.
Qm̄ i istis trib̄ p̄sistere testim̄ reputam̄.

Consideratio .III.

Vigilas seruū licet principaliter intēdere
debeat de spū suo: et de corpe plusq; de ex-
teriori possessione alii hilo min⁹ exteriōris
possessiois dispositō / multū facit ad hoc
q̄ spū redeat liber ad dñm q̄ dedit illum
Sic etiā dixisse fertur tēpe nostro quidā
nobilis moriēs / q̄ postq; interrogauit si
tpalia sua fuerāt oia bñ disposita solutis
soluendis. Et r̄sum eē ita eē Lōuersus
ad dñm dixit Ecce dñe sum positus extra
man⁹ hoīm. In ma.tu.cōmen.spiri.meū.

Consideratio .III.

Vigilans igit̄ seruus / q̄lia considerare
debeat circa dispositōnem bonoꝝ tpaliū
suoꝝ maxime dū diuitiis abundans est et
heredib⁹ caret / annotem⁹. **E**t in primis
recogit̄ illō. Vniuersit̄ ipse cōfitebit̄
tibi. Et q̄ in nullo maiore de distributōe
bonoꝝ suoꝝ q̄s in seipso gerere d; fiduci-
am Quia rursum meritū sibi maius inde
certiusq; resultat. Euadit deniq̄ rapaci-
tate tirannicā aliquoꝝ qui solent p̄ mor-
te dinitū / causas cōfingere cōfiscationū /
aut de facto tollūt illa que nō fuerūt in tu-
cissimis manib⁹ collocata. Numirū q̄ nō
nunq; insidian̄ viuentib⁹ et ipsoꝝ diri-
piant facultates ex fama diuulgatis Unū
consurrexit illō horridū. Multi propt̄ di-
nitias perierūt. Dicebat vn⁹ ex prudenti-
bus seculi. Nolle habere centū mille fran-
cos. si sup̄ hoc esse deberent fame per mū-
dum. Multos certe saluauit inter medi-
as tempestates / estimatio paupertatis que
nihil persequentibus affert vtilitatis.

Consideratio .V.

Testaturus an̄ oia habeat gloriā dei p̄
oculis suis. nō vanitatē seculi. nō memo-
riā nominis protinus morituri. Demi-
nerit semp̄ apli dicentis. Omnia in glo-
riam dei facite. Et illud psal. Non nobis
dñe non nobis. sed nomini tuo da glām.

Consideratio .VI.

Testaturus / ex isto principio consideret
nō q̄ vtili⁹ sit reipublice seu bono cōi dū
ordinat̄ de rebus suis. Sz q̄ insup̄ cederet am-
plius ad honorē dei. et cultus christiani.

Consideratio .VII.

Testaturus exinde consideret / q̄ preparat̄
seu restauratio vel cōtinuatio rex iā insti-
tutaz p̄ alios in collegijs. in cenobijs. in
ecclesijs. in parochijs. in edificijs. pl⁹ ce-
deret ad honorē dei et vtilitatē populi cū
minoribus expensis. q̄s none fundatiōes
nomine proprio seu titulo faciende.

Consideratio .VIII.

Testaturus aduertat qm̄ deus q̄ pugil
lo cōtinet celum et terrā / sciet ponderare/
quid et quantū offerat et de q̄nto. Quēad-
modū quidā sanctoꝝ patr̄ r̄ndit cuidam
nobili matrone. ccc. solidos offerenti. et
ingerenti respicere quanti essent. Quem
admodū preterea diffiniuit christus de
paupercula offerenti duo minuta.

Consideratio .IX.

Consideret testator si vult fundare col-
legiavel prioratus aut hospitalia. q̄ ex ta-
lib⁹ modicis et imperfectis fundatōib⁹ plu-
ra sequuntur incōmoda. sicut exptū est i re-
ligiōib⁹ varijs. et noīatim in collegijs stu-
dijs parisicē. Deli⁹ enī regūtur. continu-
antur et p̄manent cōmunitates magne q̄s
modice. Sich in monasterijs. sit in alijs
collegijs ecclesiārum vel studiorum.

Consideratio .X.

Consideret testator si libros habet di-
stribuendos / qualit̄ et q̄b⁹ et quō distribuet
iuxta q̄litatē recipiētiū. aut cōmittat distri-
butōz seu rēditōz si op̄ est / illis de q̄b⁹ cō-
fidit. quatenus uno (sicut dicitur) iactu se
expediat.

Consideratio .XI.

Consideret testator iuxta rex consiliū
euangelicū xp̄i. Si vult edificare domū
aliquā quomodo perficiat eā. quia multi
conati sunt facere nouas fundatiōes. qui
tot exposuerūt in domicilijs edificādis/
q̄ pro habitatōz nihil relictū est nec edi-
ficia pfecta sunt.

Consideratio .XII.

Epistola super testamēto librōrū

Consideret ad extremū testator. qm̄ de bonoꝝ nostroꝝ nō indiget faciet ipse nutritre pauperes. faciet ecclias. faciet collegia. faciet monasteria. faciet cōuentusꝝ hospitalia quandoꝝ et quō et ubi placuerit ei. et nō gloriet ante ipm̄ stulta p̄sumptio ois carnis. Vult nihilominusꝝ et dignatꝝ coadiutores eius sim. ad yllitatem nō sum sed nostrā.

Explícit.

2. Sequitur epistola eiusdem sup testamento librōrū suorum ad celestinos in auinione

Tenerabilibꝝ patribꝝ et fratribꝝ celestiniſ Jo. de gerson. Sacerdos sacre theologie pſſor. gratia et par. **T**heſaurizate vobis theſauros i celo dicit celeſtis noster doctoꝝ pps. Est at ſapientia theſaurꝝ inſinuꝝ hoibꝝ. quo q̄ viſi ſunt. p̄ticipes effecti ſunt amicicie illiſ. Repréſentāt hanc ſapientiā et docent in ſtrumentaliter libri ſacri. **P**ropreterea diſpoſui i ſenectute mea theſaurizare iuxta pauperaculam meā de libris ſalutaribꝝ. Uſum ē autē mibi modiꝝ in celeſtinis velut in qbusdam celis aut celeſtibꝝ habita culis theſaurū hunc reponere. maxime quia duos in illa religiōe germanos habui pſſos. **S**uſcipiat igif ppoſitū meum cū bona gratia deuotio veſtra patres et fratreſ cariſſimi re voceꝝ celeſtes. Sic theſaurus iſte periguus dum venerat ad manus veſtras cuſtodiēdus in ſacro conueniu veſtro apud auinionē. non quidē alienādus. ſed nec proſuſus abſcondēdus immo cōicandus hinc et inde p̄truit ſuoz. oris iuſtria iudicabit. Ita tamē q̄ ſem p tandem reſcolligant ſub ppria clau. vel ar marioſo ad hocipſum ſpecialiter iſtituto. **D**eniqz nomina librōrū et tractatuū tam ab alijs quā a me cōpoſitorū diſpoſui colligere in ſpeciali ſcedula dno conce dente. ad quē effundite preces pro mea fi nali ſalute in gratia et gloria ſempiterna.

Scriptū lugd. anno gratie. i 4 2 8. in nonembri/anno etatis diez vite peregrinatis mee qui qui ſunt et mali ſecagesi moquito et incipiet. 66. ann⁹ die xiiij. de cembribꝝ/feſto ſancti nicasij Remēſis qua natuſ ſum et renatus in dno Ihu cpo in quo dicit idem ipſe/nos omnes bene mori. Amen.

Finit.

Epistola eiusdem

ad carthuſiēſ ſup acceleratōe ſuffragiorum ſibi poſt obitū eius oblatoꝝ.

Facite vobis amicōs. Docet h amator hoim Ihus/ ſubdens cauſam finale/ ut inquit recipi ant vos in eterna tabernacula. Caufam vero materialē tāgit eſte māmo na iniquitas nō quin illa ſit potior q̄ de materia venit eſtatī q̄lis eſt caritas grauita/ q̄lem vos honorādi patreſ et dñi/ cōcedere placuit pridē mihi vilico inutili q̄ fodere nō valeo. ſed certe mendicare non erubesco cuꝝ illo qui dicit: ego autē mēdi cuſ ſuum et paup. Eſt itaqz mibi pecopia p̄diuſis et opibꝝ ſpūalis mendicitas prout dudū ſororibꝝ ſcribens lateſat ex posui. Et quoniā poſuit in mendicitatis mee ſacculo. Immo ſacco p̄matimo et in aniſ largitionē liberalē et grandē de parti cipatōne bonoꝝ ſpūaliū precioſi p̄diuſisq̄ ordinis veſtri/ benevolentiſſima ca ritas veſtra. venit in cor meū fiducia petē di qualēcunq̄ acceleratōne me vidente ſuffragioꝝ illoꝝ que poſt obitū ſunt ob lata. **D**ouer me pſiderat p̄cipua q̄tū impetrēt ſpirituſe amici/ viuere et mori me in gratia dei. Non qn oreui deus/ ut tranſeat a me calix purgatorie penitenti. ſi poſſibile eſt fm ordinē diuine volūtaſ ſed q̄r plane mihi gratia dei ſi comitēt vi tam et obitū meū q̄ deſiſiente/ nulla eſſy terius redēptio. **D**ouer altera cōſideratio/ quia rideſ facilior p̄ patribꝝ et dñis paulatiua quaſi p̄ temp⁹ et tpa diſtributō ſuffragioꝝ q̄ ſtatim poſt obitū cōtinua ta ſolutio. **D**eniqz iuſtoꝝ. aſſidua dep catō pderit ſpero mihi ad meriti p̄rium cumulandū in ria/ qualē eſſe non poſterit extraviam/ que meriti nullius ſtatū habz. **R**ogo igif patres et in cpo frēs cariſſimi/ ut caritas veſtra me magis ac magis abundet/ ut in eterna tabernacula/ vobi ſcum recipiar fiat fiat. Scriptū lug.

Celeſter alūniſ in cpo Johā. de geron theologie pſſor indignus et parisiēn cā cellarius.

Finit.

De anniuersario

quod ſibi fieri p̄curauit in ecclia ſcti par li lugduni gallie ubi ſepulꝝ iacet. regtū